

Εξώφυλλο

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #222

**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ:
ΒΓΑΙΝΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΑΝΕΙΑ**

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε

1 Προσοχή στις προτεραιότητες

ΚΟΝΤΑ στην ολοκλήρωσή του είναι ο κεντρικός κόμβος στο δικαστικό και ήδη, έχουν καθοριστεί οι προτεραιότητες..

<https://typos-i.gr/article/prosoxh-stis-proteraiothtes>

2 ΕΙΝΗ: Κακό το κλίμα στην Ψυχιατρική Κλινική

ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ημέρα ψυχικής υγείας επέλεξε (όχι τυχαία, προφανώς) η Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Ηπείρου για να ασκήσει έντονη κριτική στον διευθυντή του της Ψυχιατρικής Κλινικής του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων Θωμά Υφαντή.

<https://typos-i.gr/article/einh-kako-klima-sthn-psyxiatrikh-klinikh>

3 Run Greece Ιωάννινα: Οι νικητές-τριες

ΕΓΙΝΑΝ ΣΗΜΕΡΑ το πρωί οι αγώνες τρεξίματος Run Greece στα Ιωάννινα, με τη συμμετοχή 1800 αθλητών-τριών σε όλες τις κατηγορίες. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με ανακοίνωση του ΣΕΓΑΣ, στα 5 χλμ. συμμετείχαν 1100 αθλητές, στα 10 χλμ. 250 αθλητές και στον παιδικό αγώνα 450 μαθητές Δημοτικών Σχολείων.

<https://typos-i.gr/article/run-greece-iwannina-oi-nikhtes-tries>

4 Το όνομα ενός δοσιλόγου σε μνημείο, στην Πρέβεζα

ΤΟ 1942, η δοσιλογική κυβέρνηση Τσολάκογλου, προκειμένου να «κατευνάσει» τις τοπικές κοινωνίες για τις απώλειες και καταστροφές από τους κατακτητές, μαζί και στρατό της φασιστικής Ιταλίας, ξεκίνησε να απονέμει τιμητικά πολεμικούς σταυρούς.

<https://typos-i.gr/article/onoma-enos-dosilogoy-se-mnhmeio-sthn-prebezaiwanninwn>

 A red rectangular button with a white circle icon on the left and the text "BECOME A PATRON" in white capital letters.

Στηρίζοντας τον Τύπο Ιωαννίνων με μια συνδρομή

Με μια συνδρομή, 4 ή 10 ευρώ ή με ποσό της επιλογής σας, μπορείτε να στηρίξετε τον Τύπο Ιωαννίνων σε δύσκολους καιρούς για την επαγγελματική δημοσιογραφία.

Οι συνδρομητές-τριες του Τύπου Ιωαννίνων, έχουν πρόσβαση σε μια σειρά «προνόμια», μέσω του λογαριασμού στο Patreon και της αντίστοιχης εφαρμογής για κινητά. Εκεί, μπορείτε να βλέπετε περιεχόμενο του Τύπου Ιωαννίνων, προσβάσιμο μόνο ή νωρίτερα από την κυκλοφορία του, σε συνδρομητές-τριες:

Με μια συνδρομή 4 ευρώ* στον Τύπο, παίρνετε:

- Την πρώτη έκδοση των **Ρετρό Ιστοριών** σε ψηφιακό βιβλίο (pdf)
- Την ψηφιακή έκδοση «**Ένα άλμπουμ την εβδομάδα**», που περιλαμβάνει 52+1 κείμενα για ισάριθμα μουσικά άλμπουμ
- Όλα τα podcasts της πρώτης περιόδου της εκπομπής «**Τύπος στο Μικρόφωνο**», με δυνατότητα downloading
- Πρόσβαση, πριν τη δημοσίευσή τους, στα **video reports** και σε διάφορα άρθρα

Με τη συνδρομή των 10 ευρώ* στον Τύπο, παίρνετε:

- Όλα τα παραπάνω, συν ένα αντίτυπο του βιβλίου «**Οι 'αποστάτες', τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι/Οι δημοτικές εκλογές στα Γιάννενα, 1925-2014**» σε φυσική μορφή
- Ανάγνωση του **Εξωφύλλου** την προηγούμενη ημέρα κυκλοφορίας του
- Πρόσβαση σε προσφορές για **θεάματα** (θέατρα, συναυλίες) που γίνονται στην πόλη των Ιωαννίνων

Για να εγγραφείτε, βρείτε το «πορτοκαλί κουμπί» του Patreon σε κείμενα του site ή αντιγράψτε αυτό το σύνδεσμο:

<https://www.patreon.com/TyposI>

Σε αυτό το βίντεο, θα βρείτε αναλυτικές οδηγίες για την εγγραφή:

<https://www.youtube.com/watch?v=75ah4XuyCI8&feature=youtu.be>

*[*οι τιμές είναι προ ΦΠΑ]*

Από την Αρτσίστα στην Αρίστη

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Η Αρίστη είναι ένα από τα πιο γνωστά χωριά του Ζαγορίου. Βρίσκεται στο Δυτικό Ζαγόρι, σε υψόμετρο 642 μέτρων. Είναι επίσης ένα από τα πιο ιστορικά χωριά, σε μια περιοχή έτσι και αλλιώς έμπλεη ιστορίας.

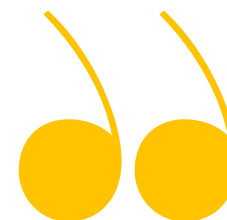
Η Αρίστη ονομαζόταν μέχρι το 1928 «Αρτσίστα». Σύμφωνα με την επίσημη σελίδα του Δήμου Ζαγορίου, η ονομασία προερχόταν από τα αλβανικά και σημαίνει «ο τόπος όπου φύεται ένα είδος φυτού ή δέντρου».

Η «κωμόπολις» όπως τη χαρακτηρίζει ο Λαμπρίδης (1870), «αποτελεσθείσα μεν κατά την παράδοσιν, αλλ' ίσως αυξηθείσα μετά την, ένεκα των πιπτουσών και πολλάκις ανθρώπων και κτήνη φονευσασών πετρών, διάλυσιν του Βοπάτη (τόπου ηχώδους), χωρίου απέναντι ταύτης κειμένου, ως και υπό πολλών οικογενειών εκ του Αγίου Μηνά», διατηρούσε σχέσεις με τη Σερβία, εμπορική και πολιτιστική, με κατοίκους της να ταξιδεύουν εκεί. «Παράγει δε η κωμόπολις αύτη κυρίως οίνον και αμύγδαλα» προσθέτει.

Το 1929, με την απόφαση που

Στην πιο πρόσφατη ιστορία της, έχει να αναδείξει φυσιογνωμίες όπως ο Γιώργος Ζωίδης (1916-1999), ιστορικός και φιλόλογος και τον Φώτη Πέτσα (1918-2004), αρχαιολόγο και παρουσιαστή της εκπομπής «Περιηγήσεις στη Βόρειο Ελλάδα» της ΕΡΤ.

περιλαμβάνεται στο ΦΕΚ 431, η Αρτσίστα γίνεται Αρίστη. Τότε, το χωριό υπάγεται στην επαρχία Δωδώνης.

Λίγο αργότερα βρέθηκε στην πρώτη γραμμή άμυνας κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και την ελληνοϊταλική σύγκρουση, καθώς ήταν ένας από τους πρώτους οικισμούς πίσω από τις οχυρώσεις της Γκραμπάλας.

Στην πιο πρόσφατη ιστορία της, έχει να αναδείξει φυσιογνωμίες όπως ο Γιώργος Ζωίδης (1916-1999), ιστορικός και φιλόλογος και τον Φώτη Πέτσα (1918-2004), αρχαιολόγο και παρουσιαστή της εκπομπής «Περιηγήσεις στη Βόρειο Ελλάδα» της ΕΡΤ.

Σήμερα, παραμένει ένα από τα χωριά αναφοράς του Ζαγορίου, με πολλούς επισκέπτες και επισκέπτριες.

Επίσης, είναι ένα από τα λίγα χωριά στην Ελλάδα που διαθέτει... φανάρι ρύθμισης της κίνησης.

ΠΗΓΕΣ:

Λαμπρίδης, Ι. Ζαγοριακά ος προεστέθησαν και τινα περί Ηπείρου, Αθήνα, 1870

Μετονομασίες Οικισμών της Ελλάδας 19^{ος}-20^{ος} αιώνας

«Ζωτικά δείγματα» από την κοινωνική οικονομία

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Ο κλάδος της Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας φαίνεται ότι βγαίνει αργά από το περιθώριο και στην περιοχή των Ιωαννίνων. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ξαφνικά ο κλάδος σταμάτησε να αντιμετωπίζεται κυμαινόμενα από «ΜΚΟ» ως... αίρεση ή ότι οι κρατικοί και άλλοι φορείς ξεκίνησαν να τον αντιμετωπίζουν φυσιολογικά, η κίνηση (και η ανάπτυξη) είναι δεδομένες.

Καταρχάς, οι φορείς Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας στην Ήπειρο (φορείς ΚΑΛΟ για συντομία), έχουν τη δική τους ένωση. Την αποτελούν 13 ΚΟΙΝΣΕΠ για αρχή και συμμετέχουν «συγγενείς» φορείς που κινούνται στο ίδιο επιχειρηματικό πλαίσιο. Οι επιχειρήσεις δραστηριοποιούνται σε διάφορους κλάδους, από την παραγωγή μέχρι την παροχή υπηρεσιών, το μάρκετινγκ κ.α.

Επίσης, υπάρχει μια σχετική «κανονικοποίηση», που δεν είναι σίγουρο πάντως ότι συμβαδίζει απόλυτα με την αντίληψη της Κοινωνικής-Αλληλέγγυας Οικονομίας. Η πιο

πρόσφατη διοικητική εξέλιξη (πρώτη μετά από πάρα πολύ καιρό), είναι ότι οι ΚΟΙΝΣΕΠ, συνεταιρισμοί εργαζόμενων κ.λπ., απόκτησαν αριθμούς Γενικού Εμπορικού Μητρώου. Το ερώτημα, εάν αυτή η εξέλιξη εξασφαλίζει τη συνέχεια της ΚΑΛΟ στην Ελλάδα είναι ανοιχτό. Από την άλλη, καθώς η διαχείριση των ΚΟΙΝΣΕΠ παραμένει στο Υπουργείο Εργασίας, υπάρχει μια, φαινομενική τουλάχιστον, δικλείδα. Δεν λείπουν φυσικά οι «κραδασμοί», που αυξάνονται, όσοι οι φορείς ΚΑΛΟ πληθαίνουν. Οι τράπεζες συνεχίζουν επίμονα να προκαλούν προσκόμματα σε γραφειοκρατικά ζητήματα και να προβληματίζουν με τη διαρκή (ή και επιτηδευμένη) άγνοια, ενώ συντεχνιακοί παράγοντες δεν καλοβλέπουν τους φορείς ΚΑΛΟ, όπως για παράδειγμα το τελευταίο περιστατικό με συνεργατικό φροντιστήριο, στην Αθήνα.

Παρότι δεν υπάρχει κανένα νομικό έρεισμα για αποκλεισμούς, αυτοί έχουν αρχίσει να επιβάλλονται, διαταράσσοντας ακόμα και... αγοραίες σταθερές, όπως ο ανταγωνισμός. Τέλος, δεν λείπουν και οι «αρπαχτές», όπως από το σύνολο της αγοράς...

Η προσφυγική κοινωνική οικονομία

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΛΙΓΕΣ μέρες στα Γιάννενα, τρεις ομάδες προσφύγων και μεταναστών που διαμένουν στη δομή του Κατσικά, παρουσίασαν τις προτάσεις τους για χρηματοδότηση, στο πλαίσιο του προγράμματος Reinser, το οποίο «τρέχει» η ομάδα DAISy του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου. Οι άνθρωποι αυτοί, με την καθοδήγηση επιχειρηματιών και ερευνητών, κατέληξαν με τρεις προτάσεις στο «κοινωνικό Hackathon» όπως ονομάστηκε η εκδήλωση.

Οι τρεις προτάσεις που «προκρίθηκαν», ήταν οι εξής: η παραγωγή και διάθεση ενός είδους banana bread, μια παραγωγή ενδυμάτων και αξεσουάρ και η διοργάνωση και λειτουργία ενός εστιατορίου με αφρικανική κουζίνα, στα Γιάννενα.

Στην εκδήλωση της παρουσίασης των τριών σχεδίων, ήταν διάχυτη η αίσθηση ότι τα ζητήματα, οι αγωνίες και οι στόχοι, από ένα σημείο και μετά είναι κοινά, καταργώντας εθνικότητες και άλλες παρόμοιες διακρίσεις. Από την άλλη, τα ταξικά χαρακτηριστικά είναι... επίσης ενιαία σε ένα βαθμό, καθώς η έλλειψη κεφαλαίων, στήριξης, δυνατοτήτων είναι και αυτή «οριζόντια» στο επιχειρείν που δεν έχει στόχο τη συσσώρευση κέρδους.

Το πρόσθετο ενδιαφέρον είναι ότι με τη συγκεκριμένη αφορμή βρέθηκαν στον ίδιο τόπο και στις ίδιες συζητήσεις, άνθρωποι από διάφορους τομείς, αλλά και διαφορετικές χώρες, ξεπερνώντας (ή βάζοντας τις βάσεις για να ξεπεραστούν) ταξικά προσκόμματα και ζητήματα καθημερινής επιβίωσης.

ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ**Σπάνε το φράγμα των 10.000 μεγαβάτ**

Η αύξηση του παραγωγικού δυναμικού έχει οδηγήσει αντίστοιχα και σε αύξηση της «πράσινης» παραγωγής ρεύματος με αποτέλεσμα οι ΑΠΕ να καλύψουν κατά το πρώτο δμηνο εφέτος το 37,5 % της ζήτησης έναντι 31,3 % στο δμηνο πέ- ρυσι και 23,4 % το 2019

Μετά το ρεκόρ όλων των εποχών για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, που για πρώτη φορά υπερκάλυψαν επί 5 ώρες τη ζήτηση ρεύματος την Παρασκευή 7 Οκτωβρίου, άλλο ένα ορόσημο αναμένεται να σπάσει μέσα στη χρονιά: η εγκατεστημένη ισχύς των «πράσινων» μονάδων στο ελληνικό σύστημα θα ξεπεράσει εκτός απροόπτου εφέτος τα 10.000 μεγαβάτ, από 9.300 μεγαβάτ στην αρχή του χρόνου.

Η αύξηση του παραγωγικού δυναμικού έχει οδηγήσει αντίστοιχα και σε αύξηση της «πράσινης» παραγωγής ρεύματος με αποτέλεσμα οι ΑΠΕ να καλύψουν κατά το πρώτο δμηνο εφέτος το 37,5 % της ζήτησης (στοιχεία ΑΔΜΗΕ, επεξεργασία Greentank) έναντι 31,3 % στο δμηνο πέρυσι και 23,4 % το 2019. Αυτό σημαίνει ότι η σωρευτική αύξηση της «πράσινης» παραγωγής από το 2019 φθάνει στο 60 %. Είναι επίσης ενδεικτικό ότι κατά το 2021, οι ΑΠΕ κάλυψαν πάνω από το 30 % του φορτίου για 3684 ώρες και πάνω από το 50 % για 841 ώρες.

Η αυξημένη συμμετοχή των ΑΠΕ στο ενεργειακό μείγμα έχει πολλαπλά οφέλη για την οικονομία και τον καταναλωτή:

Πρώτον, οι ΑΠΕ συμβάλουν στην ενεργειακή αυτάρκεια και τη μείωση της εξάρτησης από

εισαγόμενους υδρογονάνθρακες.

Δεύτερον, οι μονάδες ΑΠΕ σήμερα είναι με διαφορά η φθηνότερη πηγή ενέργειας σε σχέση ιδίως με το φυσικό αέριο που έχει εκτοξευθεί λόγω του πολέμου.

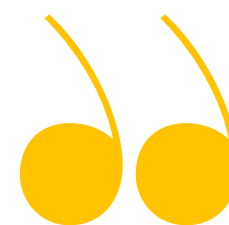
Όπως επισημαίνει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο γενικός διευθυντής της Ελληνικής Επιστημονικής Ένωσης Αιολικής Ενέργειας (ΕΛΕΤΑΕΝ) Παναγιώτης Παπασταματίου, η αποζημίωση των αιολικών μονάδων για τον Οκτώβριο διαμορφώνεται σε 94 ευρώ ανά μεγαβατώρα (ακόμα χαμηλότερα, στα 57,66 ευρώ για τα πάρκα που εντάχθηκαν στην τελευταία δημοπρασία της ΡΑΕ), έναντι 190 ευρώ για τους λιγνιτικούς σταθμούς και 499 ευρώ για τους σταθμούς φυσικού αερίου.

Τρίτον, η συμμετοχή τους στην αγορά μειώνει την χονδρική τιμή της ενέργειας καθώς οι ΑΠΕ «εκτοπίζουν» ακριβότερες μονάδες που θα έπρεπε να λειτουργήσουν για να καλύψουν τη ζήτηση. Είναι χαρακτηριστική η «βουτιά» που παρατηρείται στις τιμές του Χρηματιστηρίου Ενέργειας κατά τις ημέρες και ώρες που είναι αυξημένη η παραγωγή των ΑΠΕ. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της ΕΛΕΤΑΕΝ, χωρίς τις ΑΠΕ η χονδρική τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας θα ήταν 40 % υψηλότερη.

Είναι επίσης ενδεικτική αναφορά του γενικού διευθυντή της MORE (θυγατρικής του ομίλου Motor Oil) Βασίλη Παπακωνσταντίνου ότι στο εξωτερικό κατά τις ώρες που υπάρχει περίσσεια ΑΠΕ, διαμορφώνονται ακόμη και αρνητικές τιμές στο Χρηματιστήριο (δηλαδή οι προμηθευτές πληρώνονται για να αγοράσουν ενέργεια), ενώ και στη χώρα μας υπήρξαν στιγμές με μηδενικές ή σχεδόν μηδενικές τιμές.

Παράλληλα, το επενδυτικό ενδιαφέρον για τις ΑΠΕ παραμένει ισχυρό καθώς πέρα από την υπάρχουσα ισχύ, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΡΑΕ, υπάρχουν άλλα 10.7 γιγαβάτ με οριστικούς όρους σύνδεσης και επιπλέον 23 γιγαβάτ για τα οποία έχουν υποβληθεί αιτήσεις. Προϋπόθεση για την υλοποίηση αυτών των επενδύσεων είναι η δημιουργία του απαιτούμενου ηλεκτρικού «χώρου» στα δίκτυα. Όπως επισημαίνεται από τον ΑΔΜΗΕ, το δεκαετές επενδυτικό πρόγραμμα, με νέες ηλεκτρικές διασυνδέσεις σε θάλασσα και στεριά πρόκειται να αυξήσει τη χωρητικότητα του Συστήματος Μεταφοράς για μονάδες πράσινης ενέργειας σε περίπου 28 GW -από 17 GW σήμερα- ξεπερνώντας κατά 4 GW τον αντίστοιχο στόχο του ΕΣΕΚ για την ίδια περίοδο.

ΑΠΕ-ΜΠΕ/Κ.ΒΟΥΤΣΑΔΑΚΗΣ

ΘΕΑΤΡΟ

22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

«Metropolis 1938» στη «Σκηνή 125»

Το «Metropol 1938» που ανέβασε πέρυσι το χειμώνα με επιτυχία η Θεατρική Συμπαιγνία, επανέρχεται φέτος, για τέσσερις παραστάσεις στη «Σκηνή 125», στο ΚΕΠΑΒΙ.

Η πρώτη παράσταση ανεβαίνει στις 22 Οκτωβρίου, στις 21:00. Το έργο είναι βασισμένο στη «Σκακιστική Νουβέλα» του Στέφαν Τσβάιχ και σκηνοθετεί η Γιολάντα Καπέρδα, που έχει κάνει και τη δραματουργική επεξεργασία. Τον μονόλογο ερμηνεύει ο Βασίλης Σιάφης. Επί σκηνής

οι μουσικοί: Φένια Τσαρσιλή (πίανο), Κωνσταντίνος Λεοντάρης (βιολί), Σοφία Πατσιούρα (ακορντεόν).

Τιμή εισιτηρίου: 12€, 10€ προπώληση, 8€ (άνεργοι, φοιτητές, παιδιά και νέοι κάτω των 22 ετών, τρίτεκνοι, πολύτεκνοι, ΑΜΕΑ & άνω των 65 ετών)

Διάρκεια παράστασης: 80 λεπτά. Τηλέφωνα κρατήσεων: 26510 37676, 26513 12830 & 6944503266. Προπώληση εισιτηρίων: Καφέ – μπαρ «Σκάλα», βιβλιοπωλείο Αναγνώστης, Θεατρική Συμπαιγνία, viva.gr.

23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

«Ο Φονιάς» στα Γιάννενα

Στις 23 Οκτωβρίου (20.00, 15 ευρώ εισιτήριο, 13 προπώληση και μειωμένο), στο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Ιωαννιτών, θα ανέβει η παράσταση «Ο Φονιάς», του Μήτσου Ευθυμιάδη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Διαμαντόπουλου.

«Δεκαετία του '70. Μια βροχερή μέρα μέσα σε ένα μικροαστικό σπίτι τέσσερα πρόσωπα έρχονται αντιμέτωπα με το ένοχο παρελθόν τους. Ο Σάββας, ο Ταρζάν, η Μαρία και ο Γιάννης, θύτες και θύματα των προσωπικών τους τραγωδιών αγωνίζονται να υπάρξουν μέσα σε μια πηκιά διεφθαρμένη κοινωνία» είναι μια πρώτη, μικρή εντύ-

πωση από το έργο. Παίζουν με σειρά εμφάνισης Τζώνη Θεοδωρίδης, Γιώργος Χριστοδούλου, Αντώνης Αλεξίου, Λουκία Παπαδάκη.

Σκηνικά -Κοστούμια: Δέσποινα Βολίδα, μουσική σύνθεση: Διονύσης Τσακνής, σχεδιασμός φωτισμών: Σπύρος Κάρδαρης, φωτογραφίες Τζωρτζίνα Πιτιανούδη, βοηθός δκπνοθέτη: Ουρανία Μαργαρώνη

Προπώληση εισιτηρίων: Πολυχώρος Αγορά Τ. 6947-529992, Βιβλιοπωλείο «Αναγνώστης» Τ. 26510-34911 & Βιβλιοπωλείο «Χαρτέξ» Τ. 66510-25436 viva.gr

Πληροφορίες – Κρατήσεις : 2310842509, 6934-053441

ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ

«Λυκούργο-μπερδέματα» από την ομάδα «Αντράλα»

Την παράσταση «Λυκούργο-μπερδέματα» παρουσιάζει η ομάδα κουκλοθεάτρου «Αντράλα» στο θέατρο «Κύκλος» (Αραβαντινού 14) κάθε Κυριακή του Οκτωβρίου, στις 12 το μεσημέρι. Η υπόθεση του έργου:

Ο Λυκούργος είναι ένας καλοκάγαθος λύκος, αλλά πολύ γκαφατζής! Στο παραμύθι που κατοικεί, έχει προκαλέσει, άθελά του, μεγάλες ζημιές! Όλα ξεκινούν, όταν τον διώχνουν από το Λυκοχωριό, και βρίσκεται μόνος στη βιβλιοθήκη, να περιπλανιέται από παραμύθι σε παραμύθι. Τι τον περιμένει άραγε στην πελώρια βιβλιοθήκη; Θα καταφέρει να βρει κάπου να μείνει; Πρόκειται για μια διαδραστική παράσταση κουκλοθεάτρου. Παίζουν 20 κούκλες.

Η σκηνοθεσία είναι της Κατερίνας Βασιλείου και σε πρωτότυπη μουσική της Ματούλας Ζαμάνη.

Κατασκευή κούκλων – σκηνικών: Χρήστος Κόλλιας, Σωκράτης Παππά, βοηθός σκηνικών: Άρια Φίνου, Όλγα Κήττα, σύνθεση κομματιών: James – Δημήτρης Μπασδάνης, ενδυματολόγος: Μάρθα Αντωνίου, σχεδιασμός χάρτινης φιγούρας-θεάτρου Σκιών: Γιώτα Γρηγοριάδου.

Παίζουν: Σωκράτης Παππάς, Γιάννης Παπαγεωργίου

Διάρκεια παράστασης: 1 ώρα. Απευθύνεται σε ηλικίες από 3 ετών και άνω

Τιμή εισιτηρίου 7 ευρώ. Στα 3 εισιτήρια προνομιακή τιμή 18 ευρώ. Στα 4 εισιτήρια προνομιακή τιμή 25 ευρώ. Τηλ. κρατήσεων 6974291513

ΣΙΝΕΜΑ

17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

«Ο Κρυμμένος» στην «Εξαύδα»

Τις κινηματογραφικές του προβολές ξεκινά το καλλιτεχνικό σωματείο «Εξαύδα» στον χώρο του στην οδό Κουντουριώτη 31, στα Ιωάννινα. Τη Δευτέρα 17 Οκτωβρίου, στις 20:15, προβάλλεται η βραβευμένη ταινία του Μίκαελ Χάνεκε «Κρυμμένος» [Cache, 2005] με τον Ντάνιελ Οτέιγ και τη Ζιλίετ Μπινός. Είσοδος με οικονομική προσφορά 2 ευρώ.

ΚΛΙΝΤ ΙΣΤΓΟΥΝΤ

Ο «Ασυγχώρητος» αντικομφορμιστής

Πέρασαν κιόλας 30 χρόνια από το κορυφαίο γουέστερν των τελευταίων πέντε δεκαετιών, μετά το κλασικό Χόλιγουντ ή την αναβίωση του είδους από τον Σαμ Πέκινπα και το «σπαγγέτι γουέστερν», με βασικό εκπρόσωπο τον Σέρτζιο Λεόνε. Είναι το τελευταίο γουέστερν που γύρισε ως σκηνοθέτης και ως πρωταγωνιστής ο Κλιντ Ίσγουντ. Σημαδιακό, καθώς του έδωσε το πρώτο Όσκαρ σκηνοθεσίας και τον κατέστησε έναν από τους σημαντικότερους δημιουργούς της Αμερικής, σε μια εποχή που άρχισαν να φαίνονται έντονα τα πρώτα φαινόμενα της εισβολής των τεχνοκρατών, των ανθρώπων που κοιτάγαν μόνο τα νούμερα στο Χόλιγουντ, ενώ ταυτόχρονα η κυριαρχία του κομφορμισμού έγινε απαραίτητο εφόδιο για κάθε επαγγελματία του κινηματογράφου. Ο «ασυγχώρητος» αντικομφορμιστής Κλιντ Ίσγουντ, έχο-

ντας πιάσει τα 60 του χρόνια, το 1992, θα παραδώσει ένα ουσιαστικά αντιγούέστερν, αντιστρέφοντας εν πολλοίς τους ρόλους των μοναχικών ηρωικών πιστολάδων, κάνοντας κομμάτια τα στερεότυπα του κλασικού γουέστερν, πατώντας και στην παρακαταθήκη που είχαν αφήσει οι μέντορές του Ντον Σίγκελ και Σέρτζιο Λεόνε.

Τέτοιες μέρες πριν από 30 χρόνια, κατά την πρώτη προβολή των «Ασυγχώρητων», η Αμερική υποκλινόταν στον Κλιντ Ίσγουντ, οι κριτικοί σε όλο τον κόσμο τον αποθέωναν, ενώ ακόμη και το περιβόητο αμερικανικό Box-Office του έδινε την πρώτη θέση για τρεις εβδομάδες, φέρνοντας στα ταμεία της Malraso Productions (του Ίσγουντ) και της Warner Bros πάνω από τα δεκαπλάσια του κόστους της ταινίας, που άγγιξε τα 15 εκατομμύρια δολάρια.

Ολα ξεκίνησαν πολύ νωρίτερα από το 1992, καθώς ο Ίσγουντ ενθουσιάστηκε από το σενάριο, που είχε γράψει από τα τέλη της δεκαετίας του '70 ο σημαντικός σεναριογράφος Ντέιβιντ Γουέμπ Πίπολς («Μπλέιντ Ράνερ») και είχε ενδιαφερθεί για τον πρωταγωνιστικό ρόλο, αλλά καθυστέρουσε τα γυρίσματα, για να πιάσει την κατάλληλη ηλικία του ήρωα, ενώ ήθελε να είναι και το τελευταίο γουέστερν που θα πρωταγωνιστούσε. Το ευτύχημα, όπως αποδείχθηκε, ήταν ότι στο τέλος ανέλαβε και τη σκηνοθεσία, έχοντας δίπλα του ένα πανάξιο επιτελείο συντελεστών και ηθοποιούς που θα έδιναν όλο τους το είναι για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Το σενάριο, φαινομενικά ακολουθεί το μοντέλο του πιστολά που επιστρέφει για τελευταία φορά προκειμένου να ξεκαθαρίσει παλιούς λογαριασμούς. Όμως αυτή τη φορά, πρόκειται για έναν γερασμένο παροπλισμένο άθλιο πιστολά, που τα χέρια του τρέμουν, το μπόι του δεν κρατιέται γερά πάνω στο άλογο, έχει γίνει χοιροβοσκός, έχει μείνει χήρος με δυο παιδιά, ζει μέσα στη λασπουριά και τη μιζέρια. Ένας νεαρός, όμως, θα του ξυπνήσει το παρελθόν του, ζητώντας του με αμοιβή χίλια δολάρια να εκδικηθεί ένα προαγωγό γυναικών και τον προστάτη του, ένα βάνουσο, στα όρια της παράνοιας σερίφη και αφεντικό της πόλης Μπιγκ Ουίσκι. Με τη βοήθεια του παρορμητικού νεαρού κι ενός ακόμη γερασμένου μαύρου, παλιού σύντροφο του απόμαχου πιστολά, που έχει κι αυτός παροπλιστεί, θα ξεκινήσουν την παράτολμη αποστολή τους, με κατάληξη την πόλη που διαφεντεύει ο σερίφης.

ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΣΟ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΦΛΕΓΕΣ

Ο Ίσγουντ, στήνει με μαεστρία, ένα κλειστοφοβικό, μαύρο, απρόσμενα απαισιόδοξο αντικοφορμιστικό, βραδυφλεγές γουέστερν, ενώ ταυτόχρονα πετάει από πάνω του τον ψυχρό ανέκφραστο εκτελεστή, που κάνει τα εξάσφαιρα να κελαηδούν. Είναι γερασμένος, με σάρκα και οστά, αδυναμίες, φόβους, έτοιμος να καταρρεύσει. Η αμοιβή είναι η δικαιολογία, το θέμα είναι η επιστροφή στη δράση, για μια στιγμή, για ένα τέλος δοξασμένο. Συνάμα, όμως, είναι και η αφορμή για να μιλήσει για σοβαρά ζητήματα - αρκετές φορές προφητικά - που αρχίζουν να κυριεύουν την αμερικάνικη κοινωνία, όπως είναι η βίαιη επικράτηση των ισχυρών, η κομορμιστική διάθεση με το επιχείρημα «έτσι είναι ο κόσμος και δεν αλλάζει», ακολουθώντας υποτακτικά τα «θέλω» των ισχυρών, ενώ σχολιάζει καυστικά και τη θέση της γυναίκας, ως το πιο εύκολο θύμα της αγριότητας του καπιταλισμού. Και όχι μόνο, καθώς είναι αυτές που δι-

Ο εκπληκτικός Τζιν Χάκμαν και η... κρέμα

ΑΝ ΟΜΩΣ ΟΛΑ λειτουργούν άσφαιρα στα γυρίσματα, αυτό οφείλεται και στους σημαντικούς ηθοποιούς που έχει επιλέξει για το καστ ο Ίσγουντ. Ο ένας καλύτερος απ' τον άλλο, αλλά κακά τα ψέματα, ο Τζιν Χάκμαν, στον ρόλο του διεστραμμένου σερίφη, κάνει μια εμβληματική ερμηνεία, καθώς καταφέρνει να είναι απ' τη μια απελπιστικά τρομακτικός και απ' την άλλη τόσο ελκυστικός, τόσο χαρισματικός, που δεν θες να βγαίνει ποτέ από το πλάνο. Ο Τζιν Χάκμαν, που στη μακρά του πορεία έδειξε το πολυσύνθετο ταλέντο του, την ιδιοφυή αστραφτερή

υποκριτική του ικανότητα, αλλά μπορούσε να είχε κάνει πολύ περισσότερα στο σινεμά, είναι εκπληκτικός και ο Ίσγουντ σοφά του δίνει το ρόλο που παίρνει όλη την κρέμα των ερμηνειών, αλλά και το Όσκαρ Β' Ανδρικού Ρόλου.

Η σεκάνς στην αντιπαράθεση του Χάκμαν, με τον φημισμένο πιστολά Ρίτσαρντ Χάρις [ακόμη μία εξαιρετική ερμηνεία], που θα ματαιώσει άδοξα την πολυαναμενόμενη μονομαχία των δυο τους, μπαίνει σίγουρα στη Βίβλο με τις δέκα καλύτερες όλων των εποχών.

αθέτουν τη δύναμη να αντισταθούν στη βαναυσότητα, να κάνουν το παν για να αποδοθεί δικαιοσύνη.

Ο Ίσγουντ, κινηματογραφεί με αργούς ρυθμούς, χρησιμοποιώντας υποφωτισμένα πλάνα, πυροδοτεί σιγά σιγά την ιστορία του, σε απόλυτη αρμονία με το ύφος της ταινίας του, κομματιάζει τα κλισέ και η δραματουργία καθορίζει κάθε πυροβολισμό, ενώ τα βλέμματα, οι κινήσεις μοιάζουν εύθραυστες, σχεδόν αποκαρδιωτικές μπροστά στον τύραννο σερίφη, που αστράφτει από τοξική ισχύ. Ναι, είναι μια στενάχωρη ταινία, δεν μπορούσε να ναι κάτι άλλο.

Ο Ίσγουντ, με εμπειρία αιώνων, θα 'λεγε κανείς, θα σπάσει το καλούπι του μονα-

χικού ήρωα, θα μεταμορφωθεί σε έναν αντιήρωα, που προκαλεί θλίψη, αλλά διαθέτει ακόμη την καρδιά για να τη διαθέσει. Δίπλα του ο Μόργκαν Φρίμαν, αψεγάδιαστος, ενώ θαυμαστές είναι και οι ερμηνείες των Σαούλ Ρούμπινκεν, Τζέιμς Γουόλμπερτ, Άννα Τόμσον, Φράνσις Φίσερ, Πάιπερ Φέργκιουσον, Ρόμπ Κάμπελ. Και βεβαίως τα εύσημα ανήκουν και στους στενούς συνεργάτες του Κλιντ Ίσγουντ, τον διευθυντή φωτογραφίας Τζακ Γκριν, τον μοντέρ Τζόελ Κοξ και τον μουσικό της τζαζ Λένι Νιχάουζ.

Τα τέσσερα Όσκαρ που κέρδισαν «Οι Ασυγχώρητοι» (Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας, Β' Ανδρικού Ρόλου και Μοντάζ)

από τις εννέα συνολικά υποψηφιότητες, ήταν το επιστέγασμα μιας συνολικής δουλειάς, με τον Κλιντ Ίσγουντ, εν αντιθέσει με πολλούς συναδέλφους του, να βάζει κάτω την υστεροφημία του, τη δόξα του ονόματός του, το σταριλίκι του, προς το συμφέρον του συνολικού αποτελέσματος, δίνοντας το παράδειγμα. Οι μεγάλες κινηματογραφικές στιγμές θέλουν θυσίες και πίστη στις ιδέες και αρχές του δημιουργού, κόντρα στα στερεότυπα, στις εύκολες λύσεις, τις έτοιμες δοκιμασμένες συνταγές, τα εισπρακτικά μοντέλα επιτυχίας. Και αυτοί που αγαπούν πραγματικά τον κινηματογράφο ξέρουν να αναγνωρίζουν και να επιβραβεύουν.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Ψιλά γράμματα

ΨΙΛΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΡΥΣΤΙΑΝΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Οι ήρωες που έχουν κατά καιρούς αναλάβει δράση στα μυθιστορήματα της Ιωάννας Καρυστιάνη ανήκουν σε ένα πολύπτυχο που εκπροσωπεί τις πιο διαφορετικές στάσεις ζωής, όντας ικανό να αποτυπώσει ένα ιδιαίτερο ευρύ φάσμα επιλογών, χαρακτήρων και νοοτροπιών. Έτοιμοι να ριχτούν στους πλέον απρόσμενους δρόμους, πρόθυμοι να αναμετρηθούν με την καταστροφή, τη δική τους και των άλλων, αφημένοι στα χέρια μιας βάσκανης μοίρας, ενεργούμενα μιας βίας που υπερβαίνει τη θέλησή τους, για να τους παρασύρει στην τυφλή σύγκρουση και εντέλει στον αφανισμό, οι ήρωες της Καρυστιάνη οδηγούνται συχνά στα όρια της ατομικής τους ύπαρξης, παρασύροντας μαζί τους μια κοινωνία τραυματισμένη σε χίλιους τόπους ή βάζοντας σε δοκιμασία έναν εξωτερικό κόσμο ο οποίος αδυνατεί να επιστρατεύσει οποιοδήποτε φρένο προστασίας για τον τρομώδη κλωνισμό τους. Και από την άλλη πλευρά, η Καρυστιάνη έχει σκιαγραφήσει και φιλοτεχνήσει πρωταγωνιστές που μοιάζουν με αγαθοποιά πνεύματα, που ανοίγουν λυτρωτικές διόδους μέσα στο κενό και στον πανικό ή που απελευθερώνουν κύματα ευρυχωρίας και ανοχής, αγκαλιάζοντας και συμπεριλαμβάνοντας στο ορμητικό τους ρεύμα ακόμα κι όσους διστάζουν ή φοβούνται να υιοθετήσουν την αποφασιστικότητα και τη δύναμή τους να βγαίνουν πάνω από τις αναρίθμητες αντιξοότητες της καθημερινότητας.

Ο Μιχάλης Τσιούλης, τον οποίο παρακολουθούμε σε ηλικία 53 ετών (με παροντικό χρόνο της αφήγησης το 2005) στο καινούργιο μυθιστόρημα της Καρυστιάνη, που μόλις κυκλοφόρησε υπό τον τίτλο «Ψιλά γράμματα» από τις εκδόσεις Καστανιώτη, δεν πορεύεται σε καμία περίπτωση προς τη διάλυση και τον αφανισμό, δίχως, όμως, την ίδια ώρα να αποτελεί μια πηγή ανεξάντλητης αισιοδοξίας και ενθάρρυνσης. Ο Μιχάλης είναι ένας γκρίζος, κάπως διστακτικός και σίγουρα μελαγχολικός ήρωας, που έχει κρατηθεί επιμελώς στη σκιά των πάντων: στη σκιά του αδελφού του, που ακολουθεί καριέρα διπλωμάτη και έχει άπειρες φιλοδοξίες (αν και παραμένουν μέχρι το τέλος με κομμένα τα φτερά), στη σκιά του δάσκαλου πατέρα του, που τον θεωρεί πάντοτε ένα αδιάφορο «υπόλοιπο», στη σκιά και του θείου του Φώντα, ο οποίος έκλεψε τον πόνο και τη δόξα της οικογένειας με τον σκοτωμό του στον Εμφύλιο.

Το μόνο που καταφέρνει ο Μιχάλης είναι να διασώσει

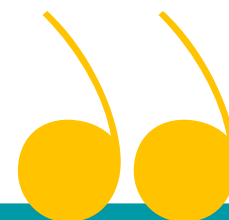
τη μνήμη του, αξιοποιώντας από τα αποθέματά της όχι μόνο τα σπουδαία και τα μεγάλα, μα και τα «ψιλά γράμματα», τις αφανείς λεπτομέρειες, που παρά το πεπερασμένο τους μέγεθος ή και τη μηδαμινότητά τους είναι σε θέση να αθροίσουν ένα κεφάλαιο, μια πολύτιμη παρακαταθήκη, ακριβώς λόγω του λειψού (πλην πολυτιμου για τη χαμηλόφωνη ανθρωπιά του) βάρους του.

Ποιο είναι άραγε αυτό το βάρος; Μα, η ικανότητα του Μιχάλη να δώσει νόημα και περιεχόμενο στον άσκοπο, ακόμα και άκαιρο βίο του, που κρατιέται στην επιφάνεια από το τίποτε, που μπορεί να ανακαλύψει μια κρυμμένη σπίθα στα κάρβουνα των τριμμάτων τα οποία τον απειλούν κάθε τόσο. Εναλλάσσοντας το πρώτο, υποκειμενικό πρόσωπο της αφήγησης με την τριτοπρόσωπη, αντικειμενική εξιστόρηση, η Καρυστιάνη συγκεντρώνει προσεκτικά τα τρίμματα του Μιχάλη για να μετατρέψει το περαστικό σε μόνιμο και το ανούσιο σε ουσιώδες. Ο Μιχάλης λατρεύει τις πτήσεις και τα αεροπλάνα, όπως και ο αδελφός του Κίμων, αλλά σπουδάζει μηχανικός αεροσκαφών και δουλεύει εφ' όρου ζωής στην Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία. Και αν δεν θα ταξιδέψει ποτέ στους τόπους για τους οποίους διαβάζει στα βιβλία και στο διαδίκτυο, κι αν δεν θα πετάξει ποτέ σαν τον αδελφό του, του αρκούν τα ονόματα και οι εικόνες τους, του φτάνουν και του περισσεύουν τα όνειρά του για νιώσει τη χαρά της πτήσης και του ταξιδιού στους αιθέρες, για να μεταμορφώσει τη γήινη, τη χθόνια περπατησιά του σε βήμα σωτήριας υπέρβασης.

Το μυθιστόρημα της Καρυστιάνη δεν φοβάται γενικότερα τις απώλειες και τα παραφερνάλιά τους. Ξέρει, όμως, όχι μόνο να μη μας επιτρέψει να νιώσουμε απώθηση για λογαριασμό τους, αλλά και να μας δείξει πώς να αντλήσουμε από αυτές τρόπους για να συνεχίσουμε τουλάχιστον εν μέρει αλώβητοι τη διαδρομή μας - αν όχι και ενισχυμένοι με το όπλο ενός αισιόδοξου πεσιμισμού για το παρόν και για το μέλλον. Η συγγραφέας έχει επίσης χτίσει για τα «Ψιλά γράμματα» μια στιβαρή και θερμά εκφραστική γλώσσα, που χωρίς να βασιζέται στα παιχνίδια και στην επίδειξη του πλούτου της, κερδίζει την προσοχή κι εξασφαλίζει τη συγκίνησή μας χάρη στην ακρίβεια, την επινοητικότητα και το βάθος της διεξόδου στις ανεξερεύνητες πτυχές του εγώ.

ΑΠΕ-ΜΠΕ/Β. ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Η συγγραφέας έχει χτίσει μια στιβαρή και θερμά εκφραστική γλώσσα, που κερδίζει την προσοχή κι εξασφαλίζει τη συγκίνησή μας χάρη στην ακρίβεια, την επινοητικότητα και το βάθος της διεξόδου στις ανεξερεύνητες πτυχές του εγώ.

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Ένα παρεξηγημένο αριστούργημα

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Στις 10 Οκτωβρίου 1975, οι Deep Purple κυκλοφορούσαν ένα από τα καλύτερα, όσο και πιο παρεξηγημένα άλμπουμ τους, το *Come Taste the Band*.

Ήταν το δέκατο της μπάντας και το πρώτο με την τέταρτη (μέχρι τότε) σύνθεση. Οι λοιποί είχαν απολύσει τον Μπλάκμορ (ή τους είχε απολύσει αυτός, ποτέ δεν ξέρεις με τον Ρίτσι) και στη θέση του, είχαν φέρει ένα μικρό θεό της ηλεκτρικής: **Τον Τόμι Μπόουλιν**.

Ο μύθος λέει ότι στην οντισιόν είχαν πει και κάτι κρασιά και αρχίσανε να τζαμάρουνε το «Cabaret» της Μινέλι, αλλά αντί για «wine», ο Κόβερντεϊλ έλεγε «band». Ο Μπόουλιν «τσιμπησε», η χημεία έγινε, αλλά το κοινό δεν συμφιλιώθηκε ποτέ με την απουσία και του Γκίλαν που είχε φύγει δυο χρόνια πριν, αλλά και του Μπλάκμορ.

Μετά από ένα μήνα ηχογραφήσεων στο Βερολίνο, το άλμπουμ κυκλοφόρησε με ύφος και στυλ που ήταν δεδομένο ότι θα ξένιζε τους die hard οπαδούς. Ο Μπόουλιν ήταν ένας μουσικός που είχε παίξει μεταξύ άλλων με τον Μπίλι Κόμπαμ και τους James Gang και έφερνε στην επιφάνεια τις πλην χαρντ ροκ διαθέσεις των υπολοίπων μελών. Μην ξεχνάμε ότι όλοι τους ήταν πολυδιάστατες μουσικάρες, προεξάρχοντας του μαέστρου Τζον Λορντ.

Κατά βάση, τα κομμάτια τα έγραψαν οι Κόβερντεϊλ, Χιουζ και Μπόουλιν. Το καλύτερο ίσως εξ αυτών, το *Getting Tighter* (που είναι και πιο κοντά στο τότε γνωστό ύφος των Purple), το έγραψαν οι Μπόουλιν-Χιουζ. Ο δεύτερος, που έφτασε και μέχρι τα Γιάννενα πριν από μερικά χρόνια, είχε τα μισά σχεδόν φωνητικά του δίσκου.

Το δε *Keep on Moving*, ένα κομμάτι των Κόβερντεϊλ-Χιουζ, είχε μείνει έξω από το *Burn*-το

προπροηγούμενο άλμπουμ της μπάντας- γιατί δεν το ήθελε ο Μπλάκμορ.

Ο δίσκος ωστόσο ήταν καταδικασμένος από πολλά: οι οπαδοί δεν τον έβαλαν καν στο αγγλικό top 10, μη αναγνωρίζοντάς τον ως «Purple δίσκο». Η μπάντα ήταν έτσι και αλλιώς σε παρακμή ελέω των αδυναμιών και των έξεων της και αυτό φαινόταν κυρίως στα live.

Ο Μπόουλιν ήταν βαριά εξαρτημένος ήδη και δεν μπόρεσε καν να βγάλει στοιχειωδώς όλα τα live της ιαπωνικής περιοδείας.

Στις 16 Μαρτίου 1976 οι Λορντ και Πέις, οι μόνοι της «παλιάς φρουράς» αποφάσισαν τη διάλυση της μπάντας. Στις 4 Δεκεμβρίου ο Μπόουλιν βρέθηκε νεκρός από υπερβολική δόση (πολλαπλών) ουσιών. Οι Purple θα ξαναβρίσκονταν με τη MkII σύνθεση οκτώ χρόνια αργότερα και το *Come Taste the Band* θα ήταν μια εξαιρετική παρένθεση σε μια τεράστια, έτσι και αλλιώς, μουσική ιστορία.

Οι «**25+1** ρετρό ιστορίες» και «**Οι «αποστάτες» τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι**»

Οι δύο εκδόσεις του Τύπου Ιωαννίνων και της ΣΧΗΜΑ ΚΟΙΝΣΕΠ είναι ξανά εδώ, στα βιβλιοπωλεία των Ιωαννίνων.

Οι «**25+1 ρετρό ιστορίες**», είναι... 26 ιστορίες από το παρελθόν των Ιωαννίνων, με φωτογραφίες και κείμενα από τη σαββατιάτικη στήλη του typos-i.gr, «Ρετρό». Είναι ένα άλμπουμ με σκληρό εξώφυλλο, δίγλωσσο [ελληνικά και αγγλικά] που τώρα, είναι πια στη δεύτερή του έκδοση. Οι «25+1 ρετρό ιστορίες» επιδιώκουν να ξανασυστήσουν, με έναν διαφορετικό τρόπο, την πόλη των Ιωαννίνων στους ίδιους τους Γιαννιώτες αλλά και στους επισκέπτες. Κείμενα και φωτογραφίες «συμπράττουν» για να αφηγηθούν ιστορίες, αξιοποιώντας ιστορικά δεδομένα, επιστημονική βιβλιογραφία, αρχειακό υλικό, αλλά και μύθους που κρύβουν τη δική τους αλήθεια. Στη «σύμπραξη» αυτή το δικό της λιθαράκι βάζει και η αποτύπωση μιας ιστορίας σε κόμικς.

«**Οι «αποστάτες» τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι**» είναι η ιστορία των δημοτικών εκλογών στα Ιωάννινα, από το 1925 ως το 2014. Δήμαρχοι, παρατάξεις, αντιπαραθέσεις, επεισόδια σε προεκλογικές περιόδους, ανέκδοτα και ιδιοτροπίες των υποψηφίων και των δημάρχων. Ποιος ήταν ο μακροβιότερος δήμαρχος; Ποιος δήμαρχος ευχήθηκε στον βασιλιά «και εις ανώτερα»; Ποιες οι «ανίερες» προεκλογικές συμμαχίες που έγιναν; Ποιοι κατηγορήθηκαν ως «αποστάτες»; Ποιος ήταν ο «ηπειρωτάρχης» του Μεσοπολέμου; Ποια λέξη στοίχισε σε έναν υποψήφιο δήμαρχο την εκλογή του; Ποιος δήμαρχος μεγάλωσε με «καλαμποκίσιο αλεύρι»; Ποιος δήμαρχος ξυπνούσε μετά τις 11 το πρωί; Ποιος υποψήφιος μοίραζε φέιγ βολάν στην πόλη με κουτσομπολιά για τον αντίπαλό του; Ποιος δήμαρχος ήταν ο μπον βιβέρ της εποχής του; Πότε έγινε το πρώτο προεκλογικό debate; Ποιοι δήμαρχοι πέτυχαν υψηλά ποσοστά εκλογής;